

Minunea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie: racla cu sfintele sale moaște scăldată în mir

Era ziua de 26 octombrie 1987. Ora trecută de 22 seara. Tesalonicul își sărbătorea patronul orașului, pe Sfântul Dimitrie, precum și eliberarea de sub robia de aproximativ 500 de ani (1430–1912), cât au stat sub stăpânirea otomanilor. Biserica Sfântului Dimitrie, cu ușile deschise, primea închinătorii de noapte care îngenuncheau în fața raclei de argint cu Sfintele Moaște ale Izvorătorului de Mir.

La acea oră nu ar fi fost mai mult de 30-40 de oameni în biserică. O adunare de aproximativ 10 femei cântau Paraclisul Sfântului în fața raclei. Singurul cleric prezent era tânărul și nou hirotonitul diacon al bisericii, împreună cu soția lui.

Dintr-odată, femeile care cântau Paraclisul au început să țipe! Diaconul a alergat aproape de ele și acestea, cu sentimente contradictorii, i-au arătat racla! Era scăldată literalmente într-o baltă de mir (spun mir, pentru că mireasma untdelemnului era neasemuită).



Sf. Mare Mucenic Dimitrie,
icoană

Se putea spune, fără a greși prea mult, că era ca și cum cineva a golit deasupra raclei cel puțin două „găleți” de lichid aromat (folosesc cuvântul „găleată” pentru a se înțelege cât de mare era cantitatea mirului ce aluneca pe pereții masivi de argint ai raclei). Pentru un moment, diaconul a fost buimăcit. Sfântul Dimitrie izvora mir!

Cu curgerile sângiurilor tale Dimitrie, Biserica Dumnezeu o a roșit, Cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită; și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.
(*Condacul Sf. Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir*)

Fără să se îndoiască deloc de minune și aflându-se într-o stare de bucurie, uimire și entuziasm, diaconul a alergat să aducă bumbac dintr-un dulap al sfintei biserici. S-a întors alergând și a început să ștergă cu bumbacul mirul de pe pereții exteriori ai raclei și să dea bucați din bumbacul acesta purtător de mir pelerinilor. El, cu uimire, a văzut mâna umedă de la mirul uleios, galben-verzui! Între altele, mireasma umpluse toată biserica și se revărsa prin ușile deschise spre stradă, atrăgându-i pe trecătorii care se grăbeau să vadă ce se întâmplă și de unde provine mireasma aceea. Toți se îndreptau spre racla cu moaștele Sfântului Dimitrie, care era așezată nu în chivotul ei (care nu era încă construit), ci în fața catapetesmei bisericii.

Mitropolitul Tesalonicului, Pantelimon al II-lea, a atribuit minunea izvorării mirului Sfântului Dimitrie următoarei întâmplări: "În acea seară, în ceremonia de sărbătoare a Universității pentru eliberarea Tesalonicului, principalul vorbitor l-a ignorat în vorbirea sa întru totul pe Sfântul Dimitrie și nu a făcut deloc referire la acela. Sfântul Dimitrie a făcut cunoscut prin izvorârea mirului că niciodată nu a abandonat orașul Tesalonic, salvând orașul din sclavie și din cutremure. Cu această ocazie, însă, Sfântul a atras atenția de fiecare dată când tesalonicienii au dat dovadă de nerecunoștință și s-au îndepărtat de Hristos și de Sfinții Lui."

Vă mărturisesc că eu sunt acel diacon al bisericii Sfântului Dimitrie care a asistat atunci la minunea mirului izvorât, acum sunt preot în Tesalonic și vă scriu evenimentele așa cum mi le amintesc. În acel moment era ca și cum trăiam o taină. Nu pot să descriu ce simțeam! Bucurie, uimire, emoție, entuziasm... . Credința noastră este „vie”!

(Părintele Hristos Kotios, paroh al bisericii „Adormirea Maicii Domnului”,
Saranta Ekklisies, Tesalonic)